

मृच्छकटिके प्रकरणलक्षणसमन्वयः

वै.बुज्जी ,संस्कृत उपनासिका

पि.आर्..प्रभुत्व कालाशाल(स्व),काकिनाड

9550554154

bujjiyadla91@gmail.com

अथापरे संकृतरूपकवाङ्मये नैकविधानि रूपकोपरूपकाणि कवि प्रजापतिभिः
सृष्टानि समुल्लसन्ति । लक्ष्यानुगुणं लक्षणसमन्वयःप्रदर्शनीयः इति शास्त्रपरम्परा प्रवर्तते । एवं
सकलमपि शास्त्रजातं लक्ष्य -लक्षण समन्वयात्मकं भासते । एवं सुप्रसिद्ध लक्षणग्रन्थेषु
निर्दिष्टलक्षणानुसारं शोधकार्याय स्वीकृतयोः मृच्छकटिक-मालतीमाधवप्रकरणयोः लक्षणसङ्गतिं
सम्पादयितुमिह प्रयासः विधीर्यते । “ वस्तु-नेता -रसस्तेषां भेदकः” । इति दशरूपकस्य
सिद्धान्तानुसारं लक्ष्यकाव्यानि अर्थात् रूपकोपरूपकाणि परस्परं भिद्यन्ते ।

तत्र रूपकं तु दशधा विभक्तम् । तदुक्तम् -

“ नाटकं सप्रकरणं भाणः प्रहसनम् डिमः ।

व्यायोग समवाकारौ वीथ्यङ्केहामृगा ॥ इति ”

उपरूपकस्य अष्टादशभेदाः -

“ नाटिका त्रोटकं गोष्ठी सङ्कं नाट्यरासकम् ।

प्रस्थानोल्लाप्यकाव्यानि प्रेङ्खणं रासकं तथा ॥

संलापकं श्रीगदितं शिल्पकञ्च विलासिका ।

दुर्मल्लिका प्रकरणी हल्लीशो भाणिकेति च ॥ ”

मृच्छकटिकाख्येन स्वीयेन एकेनैव प्रकरण विशेषेण दिगन्तविश्रान्तकीर्तिरभवेत् शूद्रकमहाकविः।
अत्यन्तं लोकप्रियम् ,अपूर्वञ्च सामाजिकप्रकरणमिति कथने न कापि संशीतिः । साहित्यं तावत्
सर्वदा समाजस्य दर्पणभूतं महीपते इत्यार्योक्तिं यथार्थयितुं शूद्रकमहाकविना सामाजिकेतिवृत्तं
विचितमास्ते । इदं प्रथमतया नान्दीतः लक्षणसङ्गतिः प्रारभ्यते ।

नान्दी -

नन्दयति आनन्दयति सभ्यान् इति नान्दी ,

नन्दन्ति (रङ्गाधिष्ठानदेवताः) अनया इति नान्दी ,

नन्दन्ति देवाः अस्यां प्रयुक्तायाम् इति नान्दी ।

इति व्याख्यातृभिः विविधप्रकारैः नान्दी पदस्य व्युत्पत्तिः प्रदर्शिता ।

रङ्गस्थलाधिष्ठानदेवताः यस्याः प्रयोगेन नन्दन्ति ;सा नान्दीति समुदीर्यते ।

अस्मिन्नवसरे भरतमुनेः वचनं स्मरणीयम् -

“ पूर्वं कृता मया नान्दी आशीर्वचनसंयुता ।

अष्टाङ्गपदसंयुक्ता प्रशस्ता वेदसम्मता ॥ ”इति ।

अपिच

सूत्रधारःपठेनान्दीं मध्यमं स्वरमाश्रितः ।

नान्दीपदैः द्वादशभिःअष्टाभिर्वाप्यलंकृता ॥

देव -द्विज -नृपादीनामाशीर्वादपरायणा ।

नन्दन्ति देवता यस्मात् सा नान्दीति संज्ञिता ॥

इति नान्ध्याः लक्षणं निर्दिष्टं भरतमुनिना ।

“ नमोऽस्तु सर्वदेवेभ्यो द्विजातिभ्यस्तस्तोनमः।

जितं सोमेन वै राजा शिवं गोब्राह्मणाय च ॥

ब्रह्मोत्तरं तथैवास्तु हता ब्रह्मद्विषस्तथा ।

प्रशास्त्विमां महाराजः पृथिवीञ्च ससागराम् ॥

राष्ट्रं प्रवर्धतां चैव रङ्गस्थाशा संमृद्वयतु ।

प्रोक्षाकर्तुर्महाधर्मो भवतु ब्रह्मभाषितः ॥

काव्यकर्तुर्यशश्चापि धर्मश्चापि प्रवर्धताम् ।

इज्ययाचानया नित्यं प्रीयन्तां देवता ॥ इति

नान्यः उदाहरणं प्रस्तुतं भरतमुनिना ।

किञ्च साहित्यदर्पणाकारःविश्वनाथकविराजः भरतस्य मतमेवम् उतटटङ्कयति -

आशीर्वचनसंयुक्ता स्तुतिर्यस्मात् प्रयुज्यते ।

देव -द्विज -नृपादीनां तस्मान्नान्दीति संज्ञिता ॥

माङ्गल्यशङ्खचक्राब्जकोककैरवशंसिनी ।

पदैर्युक्ता द्वादशभिरष्टभिर्वा पदैर्युक्ता ॥ इति

इदानीं शूद्रकमहाकविना मृच्छकटिकप्रकरणारम्भे प्रकटिता नान्दी परिशील्यते -

“ पर्यङ्कग्रन्थिबन्धद्विगुणितभुजगाक्षेपसंवीतजानोः

अन्तः प्राणावरोधप्युपरतसकलज्ञानरुद्धेन्द्रियस्य

आत्मन्यात्मानमेव व्युपगतकरणं पश्यतस्तत्त्वदृष्ट्या

शम्भोर्वः पातु शून्येक्षणघटितलयब्रह्मलग्नः समाधिः ॥ इति

वीररसे समुपविश्य जानुद्वये सर्पं बध्वा प्राणायाम -

प्रक्रियया इन्द्रियगतं बाह्यज्ञानं निरुध्य,विषयव्यापाराञ्च परिहृत्य तत्त्वदृष्ट्या आत्मनि आत्मानं
वीक्ष्यमाणस्य,ऐकाग्रयेण परब्रह्मणि लीनस्य परमशिवस्य निश्चलध्यानं युष्मान् अर्धात् अध्येतन्

,अध्यापकांश्च रक्षतु इति भावः ।

पातु वो नीलकण्ठस्य कण्ठःश्यामाम्बुदोपमः ।

गौरीभुजलता यत्र विध्युल्लेखेव राजते ॥ इति

परमेश्वरस्य कण्ठमाश्रयन्ती पार्वत्याः बाहुलता तटिल्लतेव भासमाना ,नीलमेघ इव प्रकाशमानः
परमेश्वरस्य कण्ठः युष्मान् पठितृन् ,पाठकांश्च सर्वान् रक्षतु इति भावः । इहाशीर्वचनरूपा नान्दी
शूद्रकमहाकविना संप्रयुक्ता विद्यते । चन्द्र- सूर्यादिपदानां निर्देशोऽत्र न दृश्यते इत्यतः इयं
शोढानान्दीति व्यवह्रियते । अपिचात्र अष्टपदनान्दी समुपनिबद्धा ।

एवं नान्दीलक्षणसमन्वयः सुसम्पन्नः । साम्प्रतं दशरूपके विनिर्दिष्टानि प्रकरण लक्षणानि
प्रस्तूयन्ते -

अथ प्रकरणे वृत्तमुत्पाद्यं लोकसंश्रयम् ।

अमात्यविप्रवणिजामेकं कुर्याच्च नायकम् ॥

धीरप्रशान्तं सापायं धर्मकामार्थतत्परम् ।

शेषं नाटकवत् सन्धिप्रवेशकरसादिकम् ॥

नायिका तु द्विधा नेतुः कुलश्री गणिका तथा ।

क्वचिदेकैव कुलजा ,वेश्या क्वापि द्वयं काचित् ॥

कुलजाभ्यन्तरा ,बाह्या वेश्या ,नातिक्रमोऽनयः ।

आभिः प्रकरणं त्रेधा ,सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कुलम् ॥ इति

वस्तु -नेता-रसस्तेषां भेदकः आदौ वस्तु इति दशरूपकगतसिद्धान्तः परिशील्यते- निरूप्यते -

“ वस्तु च द्विधा ” । इति

तत्राधिकारीकं मुख्यमङ्गं प्रासङ्गिकं विदुः । इति

इह ' वस्तु ' पदेन इतिवृत्तं बोध्यते । इतिवृत्तं तु रूपकस्य शरीरस्थानीयमिति भावयन्ति
लाक्षणिकविचक्षणाः ।

प्रकृते मृच्छकटिकप्रकरणे नायकस्य चारुदत्तस्य सम्बन्धि इतिवृत्तम् आधिकारिकं वस्तु
इति परिगण्यते । प्रकरणनायकः चारुदत्तस्तु परमदयालुः जन्मना धनाद्योऽपि दया -

दातृत्वादिगुणैः दारिद्र्येण समालिङ्गितः। नायिका वसन्तसेना तावत् भुवनैकसुन्दरी ,

ऐश्वर्यसम्पन्ना ,सद्गुणराशिश्च शोभते । विदूषकः मैत्रेयस्तु नायकस्य चारुदत्तस्य प्रियसखः ,सुखेषु

दुःखेषु च नायकमाश्रित्यैव तिष्ठति । चारुदत्तस्य पत्नी तु धूता; धूता -चारुदत्तदम्पत्योस्तनूजः

रोहसेनः । नायकस्य चारुदत्तस्य सुहृत् आर्यकनामकः नृपालः । प्रतिनायकपात्रधारी शकारः ,

अयं तु मूर्खः ,क्रूरः ,दुरात्मा,विलासपुरुषः ,आत्मानं पण्डितम्मन्यःबहुषु स्थलेषु परिहासाभाक् च

भवति । किञ्चायं काणेलीमातृकः (व्यभिचारिण्याःपुत्रः)

उपरि निर्दिष्टाः पात्रविशेषाः आधिकारिकेतिवृत्तसम्बन्धिनः सन्दृश्यन्ते ।

अपि च द्यूतगृहपर्यवेक्षकः सभिकः ,संवाहक संज्ञकः बौद्धभिक्षुःशर्विलकः ,अयं

जात्या ब्राह्मणः, आर्यकराजः सचिवोत्तमः, नायिकायाः वसन्तसेनायाः सखी मदनिका, एतां नायिकासखीं शर्विलकः उद्धति । किञ्च विट -चेटादिपात्रविशेषाः प्रासङ्गिकेतिवृत्तसम्बन्धिनः सन्ति । एवं मृच्छकटिकप्रकरणे आधिकारिकप्रासङ्गिकेतिवृत्ते परस्परमाश्रिते विद्येते । आदितः अन्तं यावत् सचेतसां हृदयरञ्जके भवतः । वस्तुतः निर्देशात् परं नेतुः स्थानं निरूपयितुम् उपक्रम्यते ।

“ भेदैश्वतुर्धा ललितशान्तोदात्तोद्धतैरयम् । ”

इति नायकश्वतुर्विधः, धीरललितः, धीरशान्तः, धीरोदात्तः, धीरोद्धतश्चेति ।

प्रकरणाख्ये रूपकभेदे तु धीराशान्तः नेता भवति । तल्लक्षणं च -

“सामान्यगुणयुक्तस्तु धीरशान्तो द्विजादिकः। इति ।

“ विनयादिनेतृसामान्यगुणयोगी धीरशान्तः । द्विजादिक इति विप्र-वणिक- सचिवादीनां प्रकरणनेतृणाम् उपलक्षणम् । विवक्षितं चैतत् । तेन नैश्चिन्त्यादिगुणासंभवेऽपि विप्रादीनां शान्ततैव, न लालित्यम् । यथा -मृच्छकटिकादौ चारुदत्तः । ” इति वृत्तिवाक्यैः चारुदत्तः धीरशान्तः नायक इति निर्धारितः ।

“ मरवशतपरिपूतं गोत्रमुद्भासितं यत् सदसि निबिडचैत्यब्रह्मघोषैःपुरस्तात् ।

मम निधनदशायां वर्तमानस्य पापै स्तदसदृशमनुष्यैर्घुष्यते घोषणापाम् ॥ ”इति ।

यदा चारुदत्तः नायकः चाण्डालपुरुषैः वध्यस्थानां नीयमानः आसीत् तदा सः स्वपूर्वजानां महोन्नत्स्थितिं संस्मरणं वर्तमानदीनस्थित्यैः नितरामनुशोचति । ततः परम् आर्यकनृपालेन संरक्षितः चारुदत्तः नायिकायाः वसन्तसेनायाः पाणिं गृह्णाति । किञ्च शृङ्गारावस्थाभिः

नायकस्य पुनश्चातुर्विध्यं सन्दृश्यते । यथा -

“ स दक्षिणः शठो धृष्टः पूर्वा प्रत्यन्यया हतः । इति ।

एतद् विभागानुसारं चारुदत्ते दक्षिण -

नायकलक्षणं सङ्गच्छते । यथा -

दक्षिणोऽस्थां सहृदयः। इति ।

योऽसांज्येष्ठायां हृदयेन सह व्यवहरति ;

स दक्षिणः । यद्यपि चारुदत्ते वसन्तसेना नितरामासक्ता सन्दृश्यते ; तथापि स्वभार्या धूतां न प्रत्याख्याति चारुदत्तः । तथा सहापि सहृदयस्सन् व्यवहरति इत्यतः चारुदत्तः दक्षिणः नायकः । चारुदत्तस्यानेन वचनेन अयमंशःस्पष्टो भवति । “ हा !प्रेयसी !प्रेयसी विद्यमाने कोऽयं कठोरो व्यवसाय आसीत् । अम्भोजिनीलोचनमुद्राणां किं भानावनस्तं गमिते करोति ? ॥ ” इति ।

“ वस्तु-नेता-रसस्तेषां भेदकः । ” इति करिकाभेदेन निर्दिष्ट नेतृपदेन नायकेन सह नायिका च ग्राह्या भवति । इह नायक सामान्यगुणयोगिनी नायिकेति व्यपदिश्यते ।

प्रकरणगतनायिकाविषये

“नायिका तु द्विधा नेतुः कुलस्त्री, गणिका तथा ।

Cover Page

क्वचिदेकैव कुलजा,वेश्या क्वापि ,द्वयं क्वचित् ॥

कुलजाभ्यन्तरा, बाह्या वेश्या नातिक्रमोऽनयः ।

आभिः प्रकरणं त्रेधा ,सङ्कीर्णं धूर्तसङ्कलम् ॥ ”

इति दशरूपककृदा निर्दिश्यते ।

“ स्वान्या साधारणस्त्रीति तद्रूपा नायिका त्रिधा । ”

इत्यादौ नायिकायाः त्रैविध्यम् - स्वीया नायिका ,परस्त्री अर्थात् परकीया नायिका ,
साधारणस्त्रीचेति ।

प्रस्तुते मृच्छकटिकाख्ये प्रकरणे नायकस्य चारुदत्तस्य पत्नी धूता तु स्वकीया नायिका कुलस्त्री
कोटावन्तर्भवति ।

इदानीं वसन्तसेना कीदृशी नायिकेति विचार्यते -

दशरूपके नायिकाभेदः -

अथान्यस्त्री -

“अन्यस्त्री कन्यकोटा च नान्योटाऽङ्गिरसे क्वचित् ।

कन्यानुरागमिच्छातः कुर्यादङ्गाङ्गीसंश्रयम् ॥ ”इति ।

वसन्तसेना तु परकीया कन्यका नायिकागणे अन्तर्भवति ।

कन्यका तु पित्राद्यायत्वात् अपरिणीतापि अन्यस्त्रीति परिगण्यते । किञ्च

“साधारणस्त्री गणिका कलाप्रागल्भ्यधौर्त्ययुक् । इति

यथा मृच्छकटिकायां वसन्तसेना चारुदत्ते नायके बहुधा अनुरक्तेति समुपवर्ण्यते ।

“ आदौ वाच्यः स्त्रिया रागः ,पुंसः पश्चात्तदिङ्गितैः। ”

इत्यालङ्कारिकवचनानुसारं मृच्छकटिकप्रकरणस्य प्रथमाङ्के एव वसन्तसेना नायिकायाः

चारुदत्त विषयकः प्रणयः समुपवर्णितः । प्रकरणान्ते अर्थात् दशमाङ्के नृपालकः आर्यकः चारुदत्त

- वसन्तसेनयोः विवाहं कारयति । तदानींतन समाजे वेश्यासु भेदद्वयं दृश्यते स्म । गणिकाः

वेश्याश्चेति । गणिकास्तु सङ्गीतनाट्यादिललितकलासु प्रवीणाःआसन् । गणिकाः

राजनर्तकीस्थानमलङ्कुर्वन्तिस्म । समाजे गणिकाः आदरभाजनान्यासन् स्वकलानैपुण्यप्रदर्शनेन

। गणिका वसन्तसेना तावत् सौशील्यवती ,ऐश्वर्यवती चासीत् । एवं दान -दयावीरं चारुदत्तं

कामयामाना वसन्तसेना प्रकरणान्ते नायकस्य चारुदत्तस्य पाणिं गृहीत्वा गृहस्ताश्रमे प्रविश्य

आदर्शजीवनं यापयितुम् उध्यताऽभूत् । एवं प्रकरणान्ते नायिका -नायकयोः वसन्तसेना -

चारुदत्तयोः आह्लादमयसमागमः प्रदर्शितः महाकविना शूद्रकेन । किञ्च प्रकरणमेतत् सङ्कीर्णं

रूपकमिति निर्णीतं दशरूपके उभयविधयोः नायिकयोः अर्थात् कुलजा गणिकानायिकयोः सत्त्वात्

।

“ वस्तु - नेता -रसस्तेषां भेदकः ”।

इत्यत्र तृतीयः अन्तिमांशश्च रसः ।

प्रकरणान्ते रूपकविशेषे तु

“ एको रसोऽङ्गी कर्तव्यो वीरः शृङ्गार एव वा ।

अङ्गमन्ये रसाः सर्वे कुर्यान्निर्वहणेऽद्भूतम् ॥ ”

इति वीर - शृङ्गारयोर्मध्ये एकः अङ्गिरसत्वेन निबन्धनीय इति सिद्धान्तविशेषः

|

मम्मटाचार्येण शृङ्गाररसस्य भेदद्वयम् एवं निर्दिष्टम्-

“ तत्र शृङ्गारस्य द्वौ भेदौ सम्भोगो, विप्रलम्बश्च । तत्रायः

परस्परावलोकनलिङ्गनाधरपानपरिचुम्बनाद्यनन्तत्वादपरिच्छेद्य एक एव गण्यते । ..आपत्सु अभिलाषविरहेर्ष्याप्रवास शापहेतुक इति पञ्चविधः । ” इतिवृत्तिवाक्यम् ।

प्रकृते मृच्छकटिकाख्ये प्रकरणे नायकस्य चारुदत्तस्य आदर्शगुणैः नायिका वसन्तसेना नितराम् अनुरक्ता सती तमेव कामयते । तदुक्तम् -

“ अवन्तिपुर्यां द्विजसार्थवाहो युवा दरिद्रः किल चारुदत्तः ।

गुणानुरक्ता गणिका च यस्य वसन्तशोभेव वसन्तसेना ॥ ” इति ।

उपरि निर्दिष्टप्रस्तावनया अभिलाषहेतुकः विप्रलम्बशृङ्गारः अभिव्यज्यते । ‘अभिलाषः’ इत्युक्तौ इदं प्रथमतया दर्शनमात्रेण, गुणगणश्रवणमात्रेण वा हृदि प्रादुर्भूतः अनुरागविशेषः।

“आदौ वाच्यः स्त्रियारागः, पुंसः पश्चात्तदिङ्गितैः । ”

इत्यालङ्कारिकनियमानुसारं नायकविषयकः नायिकायाः अनुरागातिशयः आदौ समुपवर्णितः ।

प्रथमाङ्के नायिकायाः अनुरागस्य अङ्कुरावस्था सम्यक् तयोपवर्णिता । तदनन्तराङ्केषु नायिकानुरागः पल्लवितः, कोरकितः, पुष्पितश्च सन् अन्तिमेऽङ्के अर्थात् दशमाङ्के फलावस्थां गतः इति प्रकरणे शृङ्गाररसः अङ्गिरसत्वेन समुपनिबद्धः ।

उपयुक्तग्रन्थ सूची -

शूद्रकः - मृच्छकटिकप्रकरणम्

धनञ्जयः - दशरूपकम्

विशनाथः - साहित्यदर्पणम्

भरतः - नाट्यशास्त्रम्

मम्मटाचार्यः - काव्यप्रकाशः